

Praxis som gäller ett barn som utan tillstånd är frånvarande från en plats för vård utom hemmet (familjehem eller barnskyddsanstalt), när barnet inte antas vara i konkret fara

1. Observationen görs av en representant för platsen för vård utom hemmet

Beskrivning	Barnskyddsanstaltens personal eller familjehemets familjevårdare	Nödcentralen	Socialväsendet, dvs. socialvårdsmyndigheten (barnskyddsmyndigheten i barnets placeringskommun och utanför tjänstetid socialjouren)	Polis
1.1 Barnet avlägsnar sig utan tillstånd från platsen för vård utom hemmet eller låter bli att återvända dit	Representanten för platsen för vård utom hemmet kontaktar socialväsendet i placeringskommunen (utanför tjänstetid socialjouren) och börjar söka efter barnet.	Ingen roll om situationen inte uppfyller kriterierna för ett uttryckningsuppdrag som gäller ett försvunnet barn på grund av en konkret och akut fara som hotar barnets liv eller hälsa.	Socialväsendet tar emot uppgifter om barnet som utan tillstånd avlägsnat sig från eller inte återvänt till platsen för vård utom hemmet och registrerar ärendet. Socialväsendet bedömer situationen tillsammans med platsen för vård utom hemmet och gör upp en gemensam plan för hur barnet söks, varefter det vidtar åtgärder utifrån en läges- och riskbedömning.	Ingen roll.
1.2 Efterlysning av ett barn som utan tillstånd är frånvarande från platsen för vård utom hemmet	Ingen roll.	Ingen roll.	Socialväsendet ber polisen på placeringsorten efterlysa (<i>meddelande om vistelseort</i>) barnet som utan tillstånd avlägsnat sig från platsen för vård utom hemmet eller som inte återvänt dit.	Efterlysning av barn Polisen efterlyser barnet som utan tillstånd avlägsnat sig från platsen för vård utom hemmet eller som inte återvänt dit när socialväsendet har begärt det (<i>begäran om efterlysning</i>). Socialväsendets begäran om efterlysning av ett barn är inte samma sak som en begäran om handräckning. En begäran om efterlysning är en anmälan till polisen om att socialväsendet vill rikta en viss tjänsteåtgärd mot det barn som ska efterlysas. Åtgärden specificeras i efterlysningen. I sådana fall är den begärda tjänsteåtgärden meddelande av barnets vistelseort till socialväsendet, om barnet påträffas. Passiv efterspaning Polisen beaktar barnets efterlysning i sin verksamhet. Polisens efterspaning är <i>passiv efterspaning</i> . Polisen söker alltså inte aktivt efter barnet, men meddelar socialväsendet om man träffar på barnet i samband med annan polisverksamhet. Anteckningar inom polisen En polisanmälan om ett barn som utan tillstånd har uteblivit från en plats för vård utom hemmet förutsätter åtgärder av polisen. Den vanligaste åtgärden är en anmälan som registreras i polisens informationssystem och en efterlysning som fogats till den (<i>efterlysning gällande vistelseort</i>). I en efterlysning som gäller vistelseorten ombeds man kontakta den behöriga myndigheten (socialväsendet) om barnet påträffas i samband med polisverksamheten.
1.3 Information eller tips inkommer om var ett utan tillstånd frånvarande barn befinner sig	Personalen vid en barnskyddsanstalt är med stöd av 69 a § i barnskyddslagen (417/2007) den primära aktören i efterspaningen och sökandet av ett barn som utan tillstånd avlägsnat sig från barnskyddsanstalten. Socialväsendet är huvudansvarig aktör när det gäller att söka och nå ett barn som placerats i familjevård.	Om nödcentralen får information om var ett barn som utan tillstånd är frånvarande från en plats för vård utom hemmet befinner sig, förmedlar nödcentralen uppgiften till socialjouren på orten i fråga, varifrån informationen vid behov (under tjänstetid) skickas till socialväsendet i barnets placeringskommun.	Socialmyndigheten på den ort där barnet hittats eller på den förmodade vistelseorten är en sekundär aktör när det gäller att söka och nå ett barn som utan tillstånd är frånvarande från en barnskyddsanstalt. När det gäller att söka och nå ett barn som placerats i familjevård är socialväsendet dock huvudansvarig aktör. Sökningsåtgärderna förutsätter inte att socialmyndigheter på olika orter begär handräckning (socialvårdslagen [1301/2014] 12 §), barnskyddslag [417/2007] 16 §).	Ingen roll.

Beskrivning	Barnskyddsanstaltens personal eller familjehemmets familjevårdare	Nödcentralen	Socialväsendet, dvs. socialvårdsmyndigheten (barnskyddsmyndigheten i barnets placeringskommun och utanför tjänstetid socialjouren)	Polis
1.4 Begäran om handräckning från socialväsendet till polisen för att nå barnet	Ingen roll.	Ingen roll.	<p>Socialväsendet på den ort där barnet påträffats gör en begäran om handräckning till polis-inrättningen på orten i fråga. Handräckning begärs när det utifrån en riskbedömning som gäller barnet är sannolikt att barnet utgör en fara för sig själv eller andra och motsätter sig att återvända till platsen för vård utom hemmet. Riskbedömningen ska inkluderas i motiveringen till begäran om handräckning.</p> <p>Om det är fråga om ett barn som utan tillstånd är frånvarande från familjehemmet, ska en representant för socialväsendet på orten där barnet påträffats vara fysiskt närvarande för att polisen ska kunna ge handräckning på den grund att den myndighet som begär handräckning hindras från att utföra sina tjänsteuppgifter. Om det är fråga om ett barn som utan tillstånd är frånvarande från en barnskyddsanstalt, behöver socialväsendets myndighet inte vara fysiskt närvarande på den plats där barnet påträffats, om barnskyddsanstalten har personal på plats och polisen har gett ett positivt beslut om handräckning.</p> <p>Behörigheten för en person som står i ett anställningsförhållande till en barnskyddsanstalt regleras av 61 § 2 mom. i barnskyddslagen. Enligt 69a § 1 mom. i barnskyddslagen ska anstalten utan dröjsmål vidta åtgärder för att söka efter och återföra barnet till anstalten. Enligt samma paragraf ska anstalten och den myndighet som ansvarar för vården av barnet utom hemmet, när barnets vistelseort är klarlagd, i samarbete komma överens om att föra barnet tillbaka till anstalten, om inte barnet frivilligt återvänder till anstalten.</p>	<p>Grund för handräckning</p> <p>Socialväsendet har rätt att få nödvändig handräckning av polisen för att utföra sina lagstadgade uppgifter (22 § i lagen om klientens ställning och rättigheter inom socialvården [812/2000] och 9 kap. 1 § 1 mom. i polislagen [872/2011]).</p> <p>Handräckningens syfte</p> <p>Socialväsendet bör begära handräckning av polisen om socialväsendet hindras att utföra sitt tjänsteuppdrag och undanröjandet av hindret förutsätter att polisen utövar sina befogenheter. Handräckning kan begäras av polisen också när socialvårdsmyndigheten har grundad anledning att anta att tjänsteuppdraget kommer att förhindras.</p> <p>Begäran om handräckning</p> <p>Socialväsendet på den ort där barnet påträffats skickar en skriftlig begäran om handräckning till polisens läges- eller ledningscentral på orten i fråga. I brådskande fall kan begäran om handräckning göras muntligt, men då ska den bekräftas skriftligt senare. En begäran om handräckning ska innehålla en motivering till varför man begär om handräckning samt uppgifter om den som begär handräckning.</p> <p>En begäran om handräckning kan framställas samtidigt som socialväsendet lämnar in en begäran om efterlysning till polisen (se punkt 1.2), om socialväsendet redan då känner till att handräckning från polisen behövs för att utföra tjänsteuppdraget. Uppgifterna i ett beslut om handräckning sparas i efterlysningen.</p> <p>Utredning av begäran om handräckning</p> <p>Polisen avgör en begäran om handräckning utifrån uppgifterna i begäran. Polisen kan be socialväsendet om en tilläggsutredning eller komplettering, om en begäran är otydlig eller om den inte innehåller tillräckliga uppgifter för att ett beslut ska kunna fattas.</p> <p>En riskbedömning eller annan motivering som ska inkluderas i en begäran om handräckning hjälper polisen att få en helhetsbild av situationen för det barn som är föremål för handräckningen.</p> <p>Beslut om handräckning och delgivning</p> <p>Efter att ett handräckningsärende har utretts fattar polisen ett beslut om handräckning i ärendet. Polisens beslut kan vara antingen positivt eller negativt. Polisen fattar ett negativt beslut när en begäran om handräckning är uppenbart lagstridig.</p> <p>Beslutet om handräckning delges i regel socialväsendet per e-post.</p> <p>I brådskande situationer kan polisen också delge beslutet muntligt. Då skickas det skriftliga beslutet senare per e-post eller post.</p>
1.5 Utarbetande av en handräckningsuppgift	Ingen roll.	Nödcentralen tar emot polisens handräckningsuppdrag i datasystemet ERICA och förmedlar uppdraget till polispatrullen.	Ingen roll.	Polisen utarbetar ett handräckningsuppdrag i nödcentralens datasystem utifrån ett positivt beslut om handräckning. Polisen överför uppdraget till nödcentralen som vidarebefordrar det till en ledig polispatrull.

Beskrivning	Barnskyddsanstaltens personal eller familjehemets familjevårdare	Nödcentralen	Socialväsendet, dvs. socialvårdsmyndigheten (barnskyddsmyndigheten i barnets placeringskommun och utanför tjänstetid socialjouren)	Polis
1.6 Tagande av barn i förvar och ansvar för barnets omsorg	Barnskyddsanstalten inleder transportarrangemang i samarbete med socialväsendet (69 a § i barnskyddslagen).	Ingen roll.	<p>Socialmyndigheten i den kommun där barnet har påträffats ansvarar för barnets omsorg (socialväsendet på den ort där barnet påträffats) tills transporten till platsen för vård utom hemmet har ordnats.</p> <p>Placeringskommunens socialväsende kan avtala med barnskyddsanstalten eller familjehemmet om transport av barnet.</p> <p>Väntan på att barnet tillfälligt ska placeras i en enhet för vård utom hemmet på den ort där barnet påträffats kräver inget beslut om ändring av vården utom hemmet.</p>	<p>Tagande i förvar hos polisen</p> <p>Tagande av en person i förvar innebär att personen grips och förvaras i polisens förvaringslokal.</p> <p>Polisen har inte befogenhet att ta ett barn i förvar på begäran av en anställd vid socialväsendet eller barnskyddsanstalten. Endast en person som gripits, anhållits eller häktats med stöd av lag kan tas i förvar i polisens förvaringslokal.</p> <p>Barnets skyldighet att vara närvarande</p> <p>Polisen kan med stöd av 2 kap. 3 § i polislagen ålägga ett barn att närvara hos polisen medan de åtgärder som nämns i efterlysningen vidtas (den efterlystas närvaroskyldighet). För att ett barn ska kunna åläggas att närvara till exempel på en polisstation ska det finnas en efterlysning gällande vistelseort i polisens informationssystem och polisen ska ha påträffat barnet i samband med sin egen verksamhet eller i ett polisuppdrag som har anknytning till barnet.</p> <p>Barnets skyldighet att vara närvarande hos polisen kan vara i högst sex timmar. Närvaroskyldigheten omfattar inte rätt att hålla barnet i ett låst utrymme. Barnet förvaras inte i polisens förvaringslokal, om befogenhetsgrund för detta saknas.</p> <p>Grunder för gripande och tagande i förvar</p> <p>Förvaring av ett barn i polisens förvaringslokal förutsätter en grund för att gripa barnet. Sådana grunder kan vara rätt att gripa enligt polislagen, tvångsmedelslagen (806/2011) eller förundersökningslagen (805/2011). Det är då fråga om att gripa ett barn till exempel</p> <ol style="list-style-type: none"> för att skydda barnet (polislagen 2 kap. 2 §) för att skydda mot brott och störande beteende (polislagen 2 kap. 10 §) för utredning av brott, om barnet misstänks för brott (tvångsmedelslagen 2 kap. 1 §). <p>Polisens uppgift och befogenheter</p> <p>Polisen kan gripa ett barn för att skydda det mot en allvarig fara som överhängande hotar barnets liv, kroppsliga integritet, säkerhet eller hälsa, om barnet inte förmår ta hand om sig självt och om faran inte annars kan undanröjas eller barnet inte kan tas om hand på annat sätt (polislagen 2 kap. 2 §).</p> <p>Polisen kan gripa ett barn för att skydda mot brott och störningar, om det utifrån barnets hotelser eller övriga uppträdande finns grundad anledning att anta eller om det utifrån barnets tidigare uppträdande är sannolikt att denna kommer att göra sig skyldig till brott mot liv, hälsa, frihet eller hemfrid eller till egendomsbrott eller kommer att orsaka betydande störning eller överhängande fara för allmän ordning och säkerhet (polislagen 2 kap. 10 §).</p> <p>Beslutet om att använda polisens befogenheter fattas av den polisman som leder situationen. Beslutet grundar sig på en helhetsbedömning där polisen kan stödja sig på socialväsendets och barnskyddsanstaltens anställdas uppgifter om barnets situation. Polisen ska beakta barnets bästa när beslutet fattas.</p> <p>Polisen strävar efter att så snart som möjligt efter gripandet överlämna barnet till socialväsendet eller en anställd vid barnskyddsanstalten, som transporterar barnet tillbaka till platsen för vård utom hemmet.</p>
1.7 Transport av barn till en plats för vård utom hemmet	Företrädaren för platsen för vård utom hemmet sköter i samarbete med socialväsendet (69 a § i barnskyddslagen) transporten av ett barn som utan tillstånd är frånvarande.	Ingen roll.	Socialvårdsmyndigheten i placeringskommunen svarar i samarbete med platsen för vård utom hemmet för ordnandet av transporten av ett barn som utan tillstånd är frånvarande.	<p>Polisen har ingen roll när det gäller att transportera ett barn till en plats för vård utom hemmet, om man inte har bett polisen om handräckning för att trygga transporten.</p> <p>Polisen kan ge socialväsendet nödvändig handräckning bland annat för att bryta motstånd mot transport och bistå vid transporten, om barnet motsätter sig transport under socialväsendets ledning tillbaka till platsen för vård utom hemmet.</p>

2. Barnets vistelseort är känd och barnet har eventuellt påträffats, men observationen görs till exempel av barnets föräldrar eller av vilken annan instans som helst utom platsen för vård utom hemmet, socialväsendet eller polisen

Beskrivning	Barnskyddsanstaltens personal eller familjehemmets familjevårdare	Nödcentralen	Socialväsendet, dvs. socialvårdsmyndigheten (barnskyddsmyndigheten i barnets placeringskommun och utanför tjänstetid socialjouren)	Polis
2.1 Föräldern eller någon annan aktör känner till barnets vistelseort och meddelar nödcentralen om saken eftersom barnet inte frivilligt åker tillbaka till platsen för vård utom hemmet	Ingen roll.	Nödcentralen förmedlar uppdraget till socialväsendet på den ort där barnet påträffats.	Socialväsendet på den ort där barnet påträffats tar emot uppdraget som förmedlats av nödcentralen och vidtar nödvändiga åtgärder för att återföra barnet till platsen för vård utom hemmet (se punkt 2.2). Socialväsendet ansvarar för myndighetens interna kommunikation, som omfattar en anmälan till platsen för vård utom hemmet.	Ingen roll.
2.2 Nödcentralen meddelar socialväsendet om ett barn som hittats	Socialväsendet informerar platsen för vård utom hemmet om det barn som hittats. Platsen för vård utom hemmet hjälper socialväsendet att göra en situationsspecifik bedömning. Se socialväsendets kolumn.	Ingen roll.	Socialväsendet på den ort där barnet påträffats tar emot ett uppdrag som förmedlas av nödcentralen om att barnet hittats. Socialväsendet förmedlar information om barnet till barnets plats för vård utom hemmet. Socialväsendet på den ort där barnet påträffats och socialväsendet i placeringskommunen gör en situationsspecifik bedömning tillsammans med platsen för vård utom hemmet och beslutar om huruvida socialväsendet, platsen för vård utom hemmet eller båda ska besöka orten där barnet påträffats. Socialväsendet kan med stöd av 69 a § 1 mom. i barnskyddslagen avtala med den inrättning som ansvarar för vården utom hemmet om transport av ett barn utan att socialväsendet behöver bege sig till platsen.	Ingen roll.
2.3 Socialväsendet ber polisen om handräckning eftersom det hindras från att utföra sitt tjänsteuppdrag	Ingen roll.	Ingen roll.	Socialväsendet på den ort där barnet påträffats gör en begäran om handräckning till polisinställningen på orten i fråga om det förhindras att utföra sitt tjänsteuppdrag eller om det har grundad anledning att anta att utförandet av tjänsteuppdraget kommer att förhindras. I brådskande fall kan begäran om handräckning göras muntligt, men då ska den utan grundat dröjsmål bekräftas skriftligt i efterhand. Se även punkt 1.4.	Grund för handräckning Socialväsendet har rätt att få nödvändig handräckning av polisen för att kunna utföra sina lagstadgade uppgifter. Handräckningens syfte Socialväsendet bör begära handräckning av polisen om socialväsendet hindras att utföra sitt tjänsteuppdrag och undanröjandet av hindret förutsätter att polisen utövar sina befogenheter. Handräckning kan begäras av polisen också när socialvårdsmyndigheten har grundad anledning att anta att tjänsteuppdraget kommer att förhindras. Begäran om handräckning Socialväsendet på den ort där barnet påträffats skickar en skriftlig begäran om handräckning till polisens läges- eller ledningscentral på orten i fråga. I brådskande fall kan begäran om handräckning göras muntligt, men då ska den bekräftas skriftligt senare. En begäran om handräckning ska innehålla en motivering till varför man begär om handräckning samt uppgifter om den som begär handräckning. Utredning av begäran om handräckning Polisen avgör en begäran om handräckning utifrån uppgifterna i begäran. Polisen kan be socialväsendet om en tilläggsutredning eller komplettering, om en begäran är otydlig eller om den inte innehåller tillräckliga uppgifter för att ett beslut ska kunna fattas. En riskbedömning eller annan motivering som ska inkluderas i en begäran om handräckning hjälper polisen att få en helhetsbild av situationen för det barn som är föremål för handräckningen.

Beskrivning	Barnskydds- anstaltens personal eller familjehemmets familjevårdare	Nödcentralen	Socialväsendet, dvs. socialvård- smyndigheten (barnskyddsmyndigheten i barnets placeringskommun och utanför tjänstetid socialjouren)	Polis
2.4 Polisens beslut om handräckning	Ingen roll.	Ingen roll.	Socialväsendet tar emot polisens beslut om handräckning.	<p>Beslut om handräckning och delgivning</p> <p>Efter att ett handräckningsärende har utretts fattar polisen ett beslut om handräckning i ärendet. Polisens beslut kan vara antingen positivt eller negativt. Polisen fattar ett negativt beslut när en begäran om handräckning är uppenbart lagstridig.</p> <p>Beslutet om handräckning delges i regel socialväsendet per e-post.</p> <p>I brådskande situationer kan polisen också delge beslutet muntligt. Då skickas det skriftliga beslutet senare per e-post eller post.</p> <p>Lämnande av handräckning</p> <p>Handräckning förutsätter att den behöriga myndigheten (socialväsendet) hindras från att sköta sina tjänsteuppgifter.</p> <p>Om den behöriga myndigheten eller en aktör som med stöd av lag fullgör dess uppgift inte är närvarande, kan den inte hindras att utföra sitt tjänsteuppdrag. Därför är närvaro av en anställd vid socialväsendet eller barnskyddsanstalten en förutsättning för att handräckning ska kunna lämnas.</p> <p>Handräckning till enskild</p> <p>Polisen ger inte en privat aktör (barnskyddsanstalt eller plats för vård utom hemmet) handräckning, eftersom en privat aktör inte har rätt att begära handräckning av polisen, varmed de förutsättningar för handräckning som anges i 9 kap. 1 § 2 mom. i polislagen inte uppfylls.</p>

Beskrivning	Barnskyddsanstaltens personal eller familjehemmets familjevårdare	Nödcentralen	Socialväsendet, dvs. socialvårdsmyndigheten (barnskyddsmyndigheten i barnets placeringskommun och utanför tjänstetid socialjouren)	Polis
2.5 Tagande av barn i förvar och ansvar för barnets omsorg	Familjehemmet eller barnskyddsanstalten kan komma överens om transport av barnet tillsammans med socialväsendet (se punkt 1.6).	Ingen roll.	<p>Socialmyndigheten i den kommun där barnet har påträffats ansvarar för barnets omsorg (<i>socialväsendet på den ort där barnet påträffats</i>) tills transporten till platsen för vård utom hemmet har ordnats. Beslut om ändring av vård utom hemmet fattas inte för tillfällig omsorg.</p> <p>Socialväsendet kan avtala med barnskyddsanstalten eller familjehemmet om transport av barnet.</p>	<p>Tagande i förvar hos polisen</p> <p>Tagande av en person i förvar innebär att personen grips och förvaras i polisens förvaringslokal.</p> <p>Polisen har inte befogenhet att ta ett barn i förvar på begäran av en anställd vid socialväsendet eller barnskyddsanstalten. Endast en person som gripits, anhållits eller häktats med stöd av lag kan tas i förvar i polisens förvaringslokal.</p> <p>Barnets skyldighet att vara närvarande</p> <p>Polisen kan med stöd av 2 kap 3 § i polislagen ålägga ett barn att närvara hos polisen medan de åtgärder som nämns i efterlysningen vidtas. För att ett barn ska kunna åläggas att närvara till exempel på en polisstation ska det finnas en efterlysning gällande vistelseort i polisens informationssystem och polisen ska ha påträffat barnet i samband med sin egen verksamhet eller i ett polisuppdrag som har anknytning till barnet.</p> <p>Barnets skyldighet att vara närvarande hos polisen kan vara i högst sex timmar. Närvaroskyldigheten omfattar inte rätt att hålla barnet i ett låst utrymme. Barnet förvaras inte i polisens förvaringslokal, om befogenhetsgrund för detta saknas.</p> <p>Grunder för gripande och tagande i förvar</p> <p>Förvaring av ett barn i polisens förvaringslokal förutsätter en grund för att gripa barnet. Sådana grunder för gripande kan vara rätt att gripa enligt polislagen, tvångsmedelslagen eller förundersökningslagen. Det är då fråga om att gripa ett barn till exempel</p> <ol style="list-style-type: none"> för att skydda barnet (polislagen 2 kap. 2 §) för att skydda mot brott och störande beteende (polislagen 2 kap. 10 §) för utredning av brott, om barnet misstänks för brott (tvångsmedelslagen 2 kap. 1 §). <p>Polisens uppgift och befogenheter</p> <p>Polisen kan gripa ett barn för att skydda det mot en allvarlig fara som överhängande hotar barnets liv, kroppsliga integritet, säkerhet eller hälsa, om barnet inte förmår ta hand om sig självt och om faran inte annars kan undanröjas eller barnet inte kan tas om hand på annat sätt (polislagen 2 kap. 2 §).</p> <p>Polisen kan gripa ett barn för att skydda mot brott och störningar, om det utifrån barnets hotelser eller övriga uppträdande finns grundad anledning att anta eller om det utifrån barnets tidigare uppträdande är sannolikt att denna kommer att göra sig skyldig till brott mot liv, hälsa, frihet eller hemfrid eller till egendomsbrott eller kommer att orsaka betydande störning eller överhängande fara för allmän ordning och säkerhet (polislagen 2 kap. 10 §).</p> <p>Beslutet om att använda polisens befogenheter fattas av den polisman som leder situationen. Beslutet grundar sig på en helhetsbedömning där polisen kan stödja sig på socialväsendets och barnskyddsanstaltens anställdas uppgifter om barnets situation. Polisen ska beakta barnets bästa när beslutet fattas.</p> <p>Polisen strävar efter att så snart som möjligt efter gripandet överlämna barnet till socialväsendet eller en anställd vid barnskyddsanstalten, som transporterar barnet tillbaka till platsen för vård utom hemmet.</p>
2.6 Transport av barn till en plats för vård utom hemmet	Representanten för platsen för vård utom hemmet kan komma överens om att transportera barnet tillsammans med socialväsendet (se punkt 1.7).	Ingen roll.	<p>Socialvårdsmyndigheten (<i>socialväsendet</i>) ansvarar i samarbete med platsen för vård utom hemmet för att ordna transporten av ett barn som utan tillstånd är frånvarande.</p>	<p>Polisen har ingen roll när det gäller att transportera ett barn till en plats för vård utom hemmet, om man inte har bett polisen om handräckning för att trygga transporten.</p> <p>Polisen kan ge socialväsendet nödvändig handräckning bland annat för att bryta motstånd mot transport och bistå vid transporten, om barnet motsätter sig transport under socialväsendets ledning tillbaka till platsen för vård utom hemmet.</p>

3. Barnet påträffas i samband med polisverksamheten

Beskrivning	Barnskyddsanstaltens personal eller familjehemmets familjevårdare	Nödcentralen	Socialväsendet, dvs. socialvårdsmyndigheten (barnskyddsmyndigheten i barnets placeringskommun och utanför tjänstetid socialjouren)	Polis
3.1 Ett efterlyst barn påträffas i samband med polisverksamheten	Ingen roll.	Utarbetar på polisens begäran ett uppdrag i data-systemet ERICA.	Ta emot polisens anmälan om ett barn som påträffats.	Polisen meddelar om att ett barn hittats direkt till socialväsendet på den ort där barnet hittades. Polisen utarbetar ett uppdrag på eget initiativ eller ber nödcentralen registrera ett polisuppdrag i nödcentralsdatasystemet att barnet påträffats.
3.2 Tagande i förvar av barn som påträffats av polisen och ansvar för omsorgen om barnet	Platsen för vård utom hemmet inleder transportarrangemangen i samarbete med socialväsendet.	Ingen roll.	Socialmyndigheten i den kommun där barnet har påträffats ansvarar för barnets omsorg tills transporten till platsen för vård utom hemmet har ordnats. Socialväsendet kan avtala om transport av barnet med platsen för vård utom hemmet.	Tagande i förvar hos polisen Tagande av en person i förvar innebär att personen grips och förvaras i polisens förvaringslokal. Polisen har inte befogenhet att ta ett barn i förvar på begäran av en anställd vid socialväsendet eller barnskyddsanstalten. Endast en person som gripits, anhållits eller häktats med stöd av lag kan tas i förvar i polisens förvaringslokal. Barnets skyldighet att vara närvarande Polisen kan med stöd av 2 kap 3 § i polislagen ålägga ett barn att närvara hos polisen medan de åtgärder som nämns i efterlysningen vidtas. För att ett barn ska kunna åläggas att närvara till exempel på en polisstation ska det finnas en efterlysning gällande vistelseort i polisens informationssystem och polisen ska ha påträffat barnet i samband med sin egen verksamhet eller i ett polisuppdrag som har anknytning till barnet. Barnets skyldighet att vara närvarande hos polisen kan vara i högst sex timmar. Närvaroskyldigheten omfattar inte rätt att hålla barnet i ett låst utrymme. Barnet förvaras inte i polisens förvaringslokal, om befogenhetsgrund för detta saknas. Grunder för gripande och tagande i förvar Förvaring av ett barn i polisens förvaringslokal förutsätter en grund för att gripa barnet. Sådana grunder för gripande kan vara rätt att gripa enligt polislagen, tvångsmedelslagen eller förundersökningslagen. Det är då fråga om att gripa ett barn till exempel a. för att skydda barnet (polislagen 2 kap. 2 §) b. för att skydda mot brott och störande beteende (polislagen 2 kap. 10 §) c. för utredning av brott, om barnet misstänks för brott (tvångsmedelslagen 2 kap. 1 §). Polisens uppgift och befogenheter Polisen kan gripa ett barn för att skydda det mot en allvarlig fara som överhängande hotar barnets liv, kroppsliga integritet, säkerhet eller hälsa, om barnet inte förmår ta hand om sig självt och om faran inte annars kan undanröjas eller barnet inte kan tas om hand på annat sätt (polislagen 2 kap. 2 §). Polisen kan gripa ett barn för att skydda mot brott och störningar, om det utifrån barnets hotelser eller övriga uppträdande finns grundad anledning att anta eller om det utifrån barnets tidigare uppträdande är sannolikt att denna kommer att göra sig skyldig till brott mot liv, hälsa, frihet eller hemfrid eller till egendomsbrott eller kommer att orsaka betydande störning eller överhängande fara för allmän ordning och säkerhet (polislagen 2 kap. 10 §). Beslutet om att använda polisens befogenheter fattas av den polisman som leder situationen. Beslutet grundar sig på en helhetsbedömning där polisen kan stödja sig på socialväsendets och barnskyddsanstaltens anställdas uppgifter om barnets situation. Polisen ska beakta barnets bästa när beslutet fattas. Polisen strävar efter att så snart som möjligt efter gripandet överlämna barnet till socialväsendet eller en anställd vid barnskyddsanstalten, som transporterar barnet tillbaka till platsen för vård utom hemmet.
3.3 Transport av barn till en plats för vård utom hemmet	Representanten för platsen för vård utom hemmet kan komma överens om att transportera barnet tillsammans med socialväsendet (se punkt 1.7).	Ingen roll.	Socialvårdsmyndigheten (socialväsendet) ansvarar i samarbete med platsen för vård utom hemmet för att ordna transporten av ett barn som utan tillstånd är frånvarande.	Polisen har ingen roll när det gäller att transportera ett barn till en plats för vård utom hemmet, om man inte har bett polisen om handräckning för att trygga transporten. Polisen kan ge socialväsendet nödvändig handräckning bland annat för att bryta motstånd mot transport och bistå vid transporten, om barnet motsätter sig transport under socialväsendets ledning tillbaka till platsen för vård utom hemmet.

